

ЕЛЕКТРОННА ШКІЛЬНА ГАЗЕТА ДЮГО "Шкільна Демократична республіка"

ОРИГІНАЛ-КВАРТАЛ 137

січень-лютий 2021 року

АНОНС

*Моя мова калинова 3 стор.
Фронтвая звезда Клавдия
Шульженко 5 стр.
Казка «Сміття сортувати-
світ рятувати», авторка
Оля Головка 7 стр.*

9 лютого – День безпеки в Інтернеті

У наш час особливо важливого значення набуває інформація. Все частіше потрібне володіння швидкими й точними даними про предмет діяльності. Найбільш зручним способом одержання й передачі різноманітної інформації є використання глобальної мережі Інтернет, яка може бути як всевітньою енциклопедією, що об'єднує інформаційні ресурси всього світу, так і зловісною павутиною, яка губить людей.

08 лютого 2018 року оголошено **Міжнародним Днем безпечного Інтернету**. Щорічна кампанія, яка проходить в Україні за підтримки Європейської комісії, покликана привернути увагу суспільства до проблеми безпечної поведінки в Інтернеті, розказати батькам про ті ризики, на які можуть натрапити діти та підлітки в глобальній мережі, та як захистити себе від цих ризиків.

Відповідно до затвердженого плану заходів щодо посиленого використання глобальної мережі в освітніх цілях з 06 по 10 лютого у школі проводився Тиждень Безпечного Інтернету.

На початку тижня учні отримали можливість ознайомитися із основними правилами Інтернет-безпеки та Інтернет-етики, із цікавими фактами щодо використання мережі, розміщеними в інформаційному куточку «Ми – за безпечний Інтернет». Для постійного користування було створено «кейс» корисних Інтернет-посилань для вчителів, учнів та їхніх батьків. День безпечного Інтернету в Україні класні колективи відзначили шляхом проведення години спілкування на тему «Інтернет очима дітей», випуском інформаційних буклетів «Безпека дітей в інтернеті».

07 лютого учителями інформатики було проведено урок-практикум «Зворотній бік Інтернету». Крім того, 09 лютого запам'ятався школярам як Єдиний день інформування, протягом якого кожному бажаному учитель інформатики надавав консультації стосовно правил розумного спілкування у віртуальному середовищі. Для школярів було організовано відеолекторій «Ігроманія» з подальшим його обговоренням. Аналізуючи переглянуті відеофрагменти, учні знайомилися з основними видами реальних небезпек віртуального світу, які на сьогоднішній день визнано проблемами людства,

– це Інтернет-залежність, фішинг як вид шахрайства, соціальні мережі як засіб впливу на політичне та соціальне життя людей, використання інформації агресивного змісту, негативний вплив на психіку та здоров'я дитини.

В учнівських колективах протягом тижня проводилися ігрові заняття з використанням різних інтерактивних форм.

Підсумком тижня Безпечного Інтернету в школі стали виховні години з учнями 5-9-х класів на тему «Безпека в Інтернеті». Їх мета – розширити й поглибити знання про безпечний Інтернет, розвивати уважність, спостережливість, мовленнєві навички, пам'ять, виховувати любов до родини, навколишнього світу, етичне спілкування між товаришами, дорослими, молодшими друзями. Разом з учнями було розроблено поради по використанню безпечного Інтернету та його ресурсів.

Бережна Ельвіра, 8-А клас

Зимові свята

Новорічні свята

В народі говорять: "Зима прийшла - свята привела". І дійсно: взимку майже щодня – свято. Саме з грудня починаються зимові свята, яких з нетерпінням чекають і діти і дорослі. Низка новорічно-різдвяних свят проходить і в нашій школі, адже це відмінний привід для того, щоб урізноманітнити дозвілля учнів, дізнатись щось нове та цікаве.

Цьому сприяє тиждень навчання за темою «Зимовий світ українців», який відбувся у нашій школі. Учні мали змогу дізнатись про найпоширеніші,

найцікавіші традиції, вивчити колядки та щедрівки, зануритись у зимовиві пригоди з виробами декоративно-прикладного мистецтва, мали змогу дізнатися про святкування Нового року в країнах Європи та здійснити віртуальний круїз по новорічних традиціях і звичаях різних народів.

Одним з великих грудневих свят – є День Святого Миколая, а напередодні відбулося чергове засідання Міністерства культури (лідери учнівського самоврядування та педагог-організатор Терехова О.І.). На заході говорилося про те, що люди повинні творити добро, так, як це робив Святий Миколай.

Для учнів молодшої школи лідери учнівського самоврядування разом з класними керівниками підготували веселі ігри, конкурси та вікторини та взяли участь у майстер-класі «Ялинка із моїх долоньок». Діти малювали на кольоровому папері свої долоньки і на них написали новорічні побажання. А потім з цих вирізаних із паперу долоньок зробили новорічну ялинку, за що отримали солодощі в дарунок. Традиційними вже який рік на святі стали вареники та узвар.

Тиждень був цікавим і насиченим. Всі учні з нетерпінням чекають свят.

Светличная Виолетта, 6-Б клас

День Святого Валентина

14 лютого закохані у всьому світі відзначили День святого Валентина.

День закоханих – свято, сповнене приємних сюрпризів, цікавих подарунків, неочікуваних миттєвостей. Недарма його відзначають напередодні весни – пори року, коли почуття, прокидаючись разом із природою, стають ще сильнішими.

Для кожної людини цей день – особливий. Головне, щоб він був пронизаний щирістю почуттів і теплом люблячого серця.

У Харківській загальноосвітній школі № 137 пройшла низка загальношкільних заходів, присвячених Дню святого Валентина.

Святково прикрашений холл школи вже при вході всім задавав піднесеного настрою, працювала «Пошта кохання» - кожен мав змогу опустити валентинку чи листа-привітання до яскравої скриньки, а симпатичні амурчики із задоволенням передавали їх адресатам.

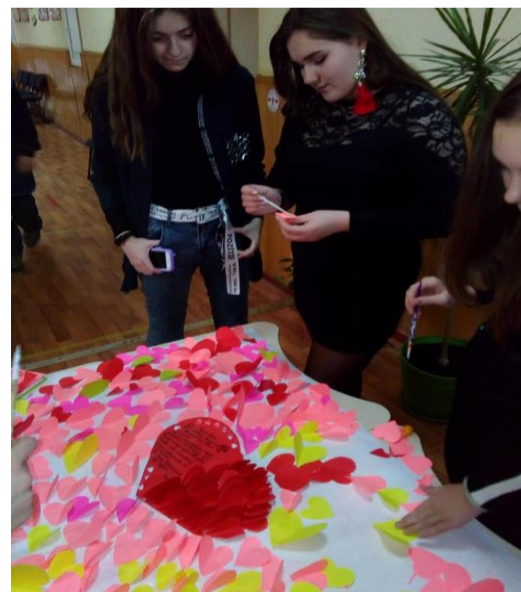
Всі учні мали змогу взяти участь у лотереї «Знайди свою зіркову пару». Кожен, хто отримував щасливий квіточок з ім'ям, повинен був знайти свою зіркову половину і отримати яскраву фотосесію.

Перевірити своє вміння робити компліменти можна було на креативній локації «Даруємо один одному компліменти», де на папірці у вигляді сердець кожен мав змогу поділитися своїми думками на вічну тему кохання та розмістити їх на дошці.

За традицією, весело було проведено конкурс на саму велику і саму маленьку валентинки.

Яскравою культурно-мистецькою подією став арт-моб «Найгарніша валентинка» лідерів учнівського самоврядування ДЮГО «Демократична республіка». Емоційною кульмінацією незабутнього свята стало вітальне слово директора Віти Володимирівни Кузуб, вручення переможцям солодких подарунків, бурхливі оплески учасників. Щиро, різнобарвно, з гарним настроєм шкільна родина відзначила День святого Валентина. Вітаємо зі святом! Бажаємо Вам всеперемагаючої любові, відчуття повноти та неповторності життя!

Мельничук Христина, 6-Б клас.

Моя рідна калинова

21 лютого святкується Міжнародний день рідної мови. День був встановлений у листопаді 1999 року на XXX сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО з метою захисту мовної й культурної багатоманітності, повідомляє Укрінформ.

Історія дня, на жаль, має трагічний початок. 21 лютого 1952 року у Бангладеш (Східний Пакистан) пакистанська влада жорстоко придушила мітингувальників (це були переважно студенти), які висловлювали свій протест проти урядової заборони на використання в країні своєї рідної – бенгальської мови. Після проголошення незалежності Бангладеш у 1971 році. Цю дату відзначають у країні як день мучеників, ушановуючи пам'ять загиблих за рідну мову. Саме за пропозицією цієї країни ЮНЕСКО проголосило 21 лютого Міжнародним днем рідної мови.

За даними ЮНЕСКО, у світі існує близько 6000 мов, 43% з них знаходяться під загрозою зникнення. На думку фахівців, мова зникає в тому випадку, коли її перестають, з тої чи іншої причини, вживати та вивчати більше 30% носіїв. Лише в Європі небезпека загрожує 30 мовам, а 13 із них перебувають на межі зникнення.

Варто нагадати, що згідно із Статтею 10 Конституції України: «Державною мовою в Україні є українська мова». Але в Україні є також і мови, які знаходяться на межі зникнення: зокрема, два діалекти ромської мови, кримської, урумської, а також галицький діалект караїмської мови.

Без знання рідної мови обійтися ніяк не можна. І це справді так. Людина, яка не хоче знати рідної мови, руйнує те, що повинно стати фундаментом її особистості.

Знати, берегти й примножувати рідну мову – це обов'язок кожної людини. Народ, який не усвідомлює значення рідної мови, її ролі в розвитку особистості, не плакає її, не може розраховувати на гідне місце в суцвітті інших.

Мова – це історія народу, його світогляд, інтелектуальний та духовний результат кількатисячолітньої еволюції кожного етносу. Без своєї мови, своєї самобутньої культури немає народу. Мова – найважливіший засіб спілкування людей і пізнання світу, передачі досвіду з покоління в покоління. Мова – духовний скарб нації. Це не просто засіб людського спілкування, це те, що живе в наших серцях.

Елена Черненко, 5-А клас

Шлях до незалежності

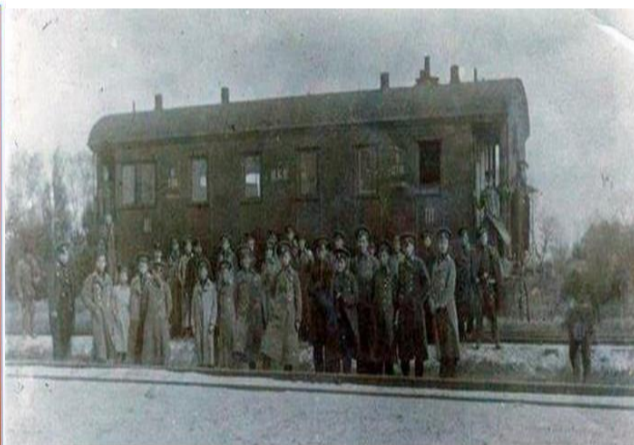
Як символічно звучать слова Павла Тичини, присвячені пам'яті загиблих у нерівному бою на залізничній станції Крути. Влучно кажуть: «Хто не знає свого минулого, не вартий свого майбутнього». І це дійсно так, бо так само, як дерево тримається на землі своїм корінням, так людина тримається на землі своїм минулим. Битва під Крутами – один із важливих сюжетів української історичної пам'яті, який вже давно перестав сприйматись як рядова подія. Саме тому в ХЗОШ № 137 пройшли інформаційно-просвітницькі заходи за участі лідерів учнівського самоврядування, спрямовані на утвердження в суспільстві політичної й громадської злагоди, консолідації українського народу: виховні години «Причини та наслідки трагедії під Крутами», «Крути – символ національної честі в історії України», «Станція Крути. Подвиг української молоді»; години спілкування «Розвиток ідеї Соборності», уроки пам'яті «За волю України. Полеглим синам в бою під Крутами присвячується», «Крути – символ українського патріотизму». Вчитель історії, Алла Костянтинівна Маринич, для учнів 9 класу організувала роботу лекторської групи «Крути – символ національної честі і військової доблесті». Учителю української літератури, Юлія Григорівна Кулікова, запропонували учням 7-9 класів анотацію книги «Крути. Січень 1918 року: документи, матеріали, дослідження» упорядника Я.Гаврилюка, до якої увійшли невідомі й маловідомі документи, матеріали, свідчення, спогади учасників бою під Крутами 29 січня 1918 року, статті й виступи С.Єфремова, Д.Дорошенка, М.Грушевського, Є.Маланюка та інших видатних особистостей доби Української революції 1917-1921рр.

Представники шкільного рою "Воїни Магури" перемогли в обласній онлайн-вікторині "Відун" до Дня Пам'яті Героїв Крут, яку проводила Харківська обласна станція юних туристів!!!

Під час заходів обговорювалися події, пов'язані з боротьбою українського народу за свою незалежність протягом останнього тисячоліття, відбувалося ознайомлення з історичними документами, що стосуються подій під Крутами, було звернуто увагу на базові цінності українського суспільства, осмислення непростого досвіду державотворення, вшанування героїзму українського народу в нелегкій боротьбі за соборність держави.

Історія подарувала нам унікальну можливість збудувати незалежну українську державу. Але в наш складний час з новою силою звучать слова українського письменника Уласа Самчука, який в 1992 р. пророче застерігав: «Молодь мусить розуміти, що історія кожної хвилини може подарувати нам нові Крути. І було б дуже недоцільним, коли б та своєрідна героїка без знань, без підготовки, без твердого і послідовно організованого керма перейшла в нашу традицію». І він як у воду дивився, адже історія повторюється знову і ворог у нас – той же. Відтак, українці знову змушені давати відсіч військовій та інформаційній агресії, знову змушені обороняти власну незалежність ціною людських жертв. І знову майже через сотню років українські бійці демонструють надзвичайно високий патріотизм, повторюючи подвиг героїв під Крутами.

Терехова Оля, редактор

Студенти на станції Крути
незадовго до бою
(січень 1918 р.)

Мій біль - Афганістан

Афганістан... У нашій свідомості це слово стало синонімом справжнього людського лиха, справжнього пекла. Афганська війна безжально перекреслила тисячі молодих життів, понівечила долі. Уже 32 років в ці пам'ятні лютийні дні в ХЗОШ № 137 вшановали пам'ять кожного зі своїх земляків, воїнів, які не повернулися додому.

15 лютого педагогом-організатором Тереховою О.І. та завідувачем шкільної бібліотеки Варващенко В.В. було проведено традиційну виставку художньої літератури та малюнків «Мій біль-Афганістан», присвячений Дню вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Учасники заходу уважно прослухали розповідь завідувачки бібліотеки про події тих років, обговорили матеріали слайд-презентації «Молодість, обпалена війною» та ознайомилися з літературою з книжкової викладки «Чужиною забрані долі».

«15 лютого відзначають скорботний День пам'яті воїнів - афганців. Сьогодні ми з вами дізнаємось про події, героїв цієї страшної війни. Нам дуже хочеться, щоб поезії, пісні, розповіді, спогади, вистраждані в Афганістані і про Афганістан, пройшли крізь ваші юні серця, і ви зрозуміли, що найстрашніше і найбезглуздіше у світі – це війна. Ми повинні пам'ятати тих, хто її пережив, тих, хто не дожив, недоспівав, недокохав. Що ми знаємо про афганську війну? Можна розказати про ту страшну неоголошену війну, що розтяглася на довгих 10 років мовою цифр, будь-яка війна у цифрах – це моторошно й страшно. 20 років тому, 15 лютого 1989 року, ступаючи із сином по мосту через Аму-Дар'ю, генерал Громов символізував цим переходом закінчення для радянських військових афганської війни. Для кожного з більш ніж 600 тисяч тих, хто служив в Афгані, вона була і залишається своєю. У рідні домівки не повернулися 13 тисяч 833 юнаки колишнього Радянського Союзу, 312 – пропали безвісти, доля 330 – невідома», - такими словами бібліотекар Варващенко В.В. розпочала захід, під час якого ознайомила присутніх з історичними подіями афганської війни; вшанувала пам'ять воїнів-інтернаціоналістів; ознайомилися зі спогадами учасників бойових дій.

Катя Сокол, 9-А клас

Харьков туристический...

Фронтальная звезда Клавдия Шульженко (К 115 летию со дня рождения известной харьковчанки)

У Клавдии Шульженко для каждой песни была отдельная роль — с жестами и мимикой, интонациями и даже реквизитом. В военные годы певица дала сотни концертов на фронтах ее «Синий платочек» был символом будущей Победы. Читайте историю о том, как Клавдия Шульженко стала одной из самых известных артисток Советского Союза.

Первым сценическим опытом для Клавдии Шульженко стали семейные спектакли. Еще в Харькове вся семья бухгалтера управления железной дороги участвовала в импровизированных представлениях прямо во дворе собственного дома. Чаще всего ставили сказки, и публика стекалась с окрестных домов со своими табуретами. Иван Шульженко любил петь и надеялся, что его дочь тоже станет певицей.

Но сама она грезила кино и сценой. Девочка знала чуть ли не наизусть весь репертуар Харьковского драматического театра. По настоянию отца Клавдия Шульженко начала заниматься вокалом с профессором консерватории Никитой Чемизовым, но преподавателю учить юную исполнительницу было практически нечему: голос у нее был поставлен от природы.

На просмотре в театральную труппу Николая Синельникова Шульженко исполнила песню «Распрягайте, хлопцы, коней». Аккомпанировал будущей звезде заведующий музыкальной частью Исаак Дунаевский.

«Ты должна играть песню и при этом исполнять в ней все роли», — говорил Синельников молодой артистке. Так зародилась особая манера певицы: для каждой песни — свои интонации и свой образ, подкупающая искренность и видимая простота.

В 1923 году Клавдия Шульженко впервые пела на сцене — романс «Звезды на небе» в спектакле «Казнь», а спустя всего пять лет артистка выступала на сцене Мариинского театра на концерте ко Дню печати. Молодая певица приехала уже со своим репертуаром. Еще в Харькове артист Брейтингам и тогда студент консерватории Юрий Мейтус написали для Шульженко «Силуэт», балладу «Красный маяк» и зарисовку «На санках», которую Клавдия Ивановна исполняла многие годы.

В Ленинграде, на сцене Мюзик-холла, она исполняла две песенки в спектакле «Условно убитый» на музыку Дмитрия Шостаковича. За дирижерским пультом был Исаак Дунаевский. Там же, на сцене Мюзик-холла, певица встретила будущего мужа — конферансье, исполнителя сатирических куплетов и чечеточника Владимира Коралли. Несмотря на рождение сына Георгия в 1930 году, творческая пара много гастролировала.

Спустя девять лет Шульженко стала лауреатом 1-го Всесоюзного конкурса артистов эстрады. Три песни — «Девушка, прощай», «Челита» и «Записка», исполненные певицей, поразили жюри.

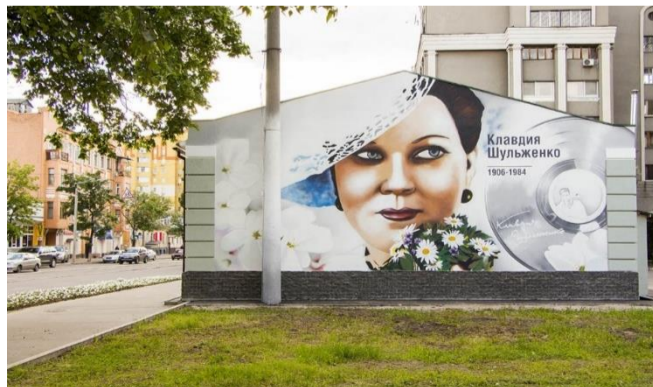
Война привела артистку в армию. Организованный в 1940-м году джаз-оркестр под управлением Шульженко и Коралли стал настоящим фронтовым ансамблем. Певица выступала перед бойцами и в больничных палатах, и на передовой. Неизменное концертное платье и каблуки — будь-то Дом культуры, аэродром или лесная опушка. Только во время блокады Ленинграда состоялось более 500 концертов. Клавдию Ивановну наградили медалью «За оборону Ленинграда» и орденом Красной Звезды.

Голос Шульженко звучал на всех фронтах, а воплощением нежности и затаенной тоски по дому стала песня «Синий платочек». Салонный романс, написанный изначально на польское стихотворение, получил совершенно иное звучание. Автором нового текста был лейтенант Михаил Максимов, и песня стала неизменной спутницей Клавдии Шульженко на всех концертах и военного, а потом и мирного времени.

В послевоенные годы Клавдия Ивановна Шульженко по-прежнему много выступала и записывала пластинки. Первая, еще 1940 года, определила судьбу певицы. Знаменитый кинооператор Георгий Епифанов в те годы купил пластинку с песней «Челита» и буквально влюбился в голос. А попав на концерт Шульженко, был покорен его обладательницей. «Г. Е.» писал Шульженко всю войну. Через долгих 16 лет они встретились, и в 1957 году Клавдия Ивановна, на тот момент уже расставшись с Владимиром Коралли, снова выходит замуж. Теперь уже письма и телеграммы отправляла Шульженко — с гастролей: «Сегодня пела только для тебя, мой родной, любимый Жорж».

Клавдия Шульженко стала символом эпохи, неприязнительные песни в ее исполнении становились историями из жизни, «окартинными» то кастаньетами, то связкой писем, то веткой сирени, то синим платочком, что взмывал над сценой и «падал с опущенных плеч».

Свою последнюю пластинку «Портрет» Клавдия Ивановна Шульженко записала в 1980 году, тогда же написала сборник мемуаров «Когда вы спросите меня...». А в 1983 году на телеэкраны вышел фильм «Вас приглашает Клавдия Шульженко» — история о жизни певицы, рассказанная от первого лица.

Колібіхіна Марія, 6-А клас

Наші проєкти

“Зелені коридори міста”

З кожним роком не помітити наслідків зміни клімату стає все складніше. У 2020-му українці й українки зіткнулись із масштабними лісовими пожежами, повеннями, посухами і навіть торнадо. Від них потерпали села, міста, інфраструктура, бізнес, біорізноманіття та люди. Крім того, 2020 рік став одним із двох найтепліших років на планеті за всю історію спостережень. В минулому році українці зіткнулись з безсніжною зимою, пиловими бурями, надмірною спекою, сильними зливами та льодовим дощем. Протягом останніх років Україна входить до топ-5 європейських країн за кількістю смертей через забруднення повітря.

Просто заплющити очі і сподіватися, що біда мине – не вихід. З кожним роком негативний вплив від зміни клімату буде тільки посилюватися. Головна причина зміни клімату – це викиди парникових газів, спричинені діяльністю людини. Міста відповідальні за 80% із них. Тож перше, що вони мають робити – зменшувати свій вплив на зміну клімату, тобто скорочувати викиди парникових газів. Для цього містам варто розвивати громадський транспорт та інфраструктуру для велосипедів. Це допоможе зменшити викиди парникових газів та покращити якість повітря. Адже саме транспорт відповідальний за 90% забруднення повітря у першій столиці.

Окрім розвитку зеленого транспорту, містам потрібно переходити на відновлювані джерела енергії, розвивати енергоефективність та екологізувати промисловість.

Як зменшувати викиди парникових газів Харкові може повчитися у Житомира. У 2018 році його мер заявив про перехід міста на 100% ВДЕ до 2050 року, і зараз Житомир активно рухається у цьому напрямку. Усе вуличне освітлення в Житомирі світлодіодне. Частку електроенергії місто забезпечує біогазом, спалюючи метан, що збирається на сміттєвих полігонах. Паралельно будується декілька сонячних електростанцій. У червні 2019 року Житомир прийняв План сталої міської мобільності. У документів визначено 6 пріоритетів сталої міської розвитку Житомира:

- посилення ролі громадського транспорту;
- безпека руху;
- стимулювання пересуватись пішки;
- велосипедний рух;
- впорядкування паркувального простору;
- зовнішнє сполучення міста.

Паралельно з пом'якшенням наслідків зміни клімату, Харкову потрібно адаптуватися до наявних або очікуваних впливів кліматичних змін та їхніх наслідків. Найбільш очевидні з них – це спека влітку та сильні опади впродовж всього року.

Протягом минулої весни та літа харків'яни не раз викладали у соцмережі фото затоплених вулиць, переходів та плавучих машин.

Через зміну клімату дощі стають сильнішими, більш рясними та непередбачуваними. Протягом декількох годин може випасти місячна норма опадів. Зливово-каналізаційна система не може швидко відвести велику кількість води з доріг, а асфальтовані поверхні тільки затримують її. Також через сильні пориви вітру падають дерева, руйнуються лінії електропередачі.

Щоб адаптуватися до кліматичних змін, потрібно покращувати та оновлювати каналізаційні системи, аби вони були здатні швидше та ефективніше відводити велику кількість води з доріг, а також регулярно чистити їх від листя чи сміття.

Важливо замінювати штучні поверхні на природні, бо останні здатні швидше пропускати воду в ґрунт і це їй виглядають естетичніше. Для парковок підходить, наприклад, плитка, з-під якої росте трава.

Ще одним природним рішенням проти підтоплень є дощові садки – рослини, посаджені у западині зі спеціальною дренажною системою, за рахунок якої опади потрапляють в землю, а не залишаються на дорогах.

Кожного року температура повітря влітку б'є нові рекорди, а харків'яни потерпають від спеки. Через відсутність зелених зон, штучні поверхні на дорогах та будинках в містах аномальна температура відчувається набагато сильніше, ніж на околицях. Навіть в різних районах Харкова температура повітря може суттєво відрізнятись в залежності від кількості зелених зон. Особливо складно тривалу спеку переносити людям із серцево-судинними захворюваннями та літнім людям.

Для того, щоб в літній день харків'яни не лише скуповували холодну каву і ховалися в приміщеннях, а могли спокійно гуляти містом, Харкову потрібно більше зелених зон треба охолоджувати дахи вдень та зберегти тепло вночі. Для цього по всьому світу все частіше починають висаджувати дерева на дахах будинків. У Лондоні навіть є карта зелених дахів, яких лише в центрі міста налічується близько 700.

Також можна створювати карти зелених зон та водних об'єктів, аби жителі та гості Харкова могли швидко знайти місце, де відпочити та охолонути влітку. Наприклад, мерія Парижу створила додаток для телефонів, в якому показані тунелі, музеї, церкви, парки, береги річок та безліч інших місць, де можна перепочити та охолонути під час спеки.

Зелені зони є універсальним засобом, який врятує міста і від спеки, і від підтоплень, але які потребують належного захисту та догляду.

Ще одним рішенням є створення водних об'єктів: фонтанів, штучних озер, каналів, питних фонтанчиків для людей та тварин. У Києві протягом останніх років влітку встановлюють дерев'яні арки, які розприскують воду для того, щоб охолоджувати повітря в парку.

У грецьких Салоніках, наприклад, влада встановила на площі міста водяні струмені, розприскувачі і вентилятори для охолодження повітря.

Більш технічним рішенням може бути розвиток енергоефективності будівель. Завдяки енергоефективності влітку будівлі будуть повільніше нагріватися, що забезпечуватиме комфортні умови в квартирах без кондиціонерів. А взимку навпаки повільніше охолоджуватимуться, і це буде зменшувати рахунки за опалення квартир.

Під час спеки важливо, щоб харків'яни та харків'янки знали основні правила поведінки в цих умовах та правила протипожежної безпеки. Для цього варто проводити інформаційну роботу з дітьми в школах, створювати соціальні відео або постери. А для людей, які працюють цілий день просто неба, можна змінювати графік роботи, щоб уникати перебування на сонці в спеку.

Що може зробити кожна людина? Адаптуватись до зміни клімату повинні не лише місцева та національна влада, а й кожен із нас. Для цього потрібно розумно споживати природні ресурси, де б ми не знаходилися, використовувати громадський транспорт, велосипед або пройтись пішки замість авто, підтримувати ініціативи зі збереження зелених зон і водних об'єктів у вашому місті, об'єднуватись з однодумцями заради системних рішень і разом втілювати природні рішення з адаптації до зміни клімату свого міста.

Бережная Эльвира, 8 – А клас

Наша школа-родинне коло

«Сміття сортувати-світ рятувати»

Нещодавно відбулася надзвичайно приємна подія в ХЗОШ № 137. Головка Оля, учениця 4-А класу презентувала авторську казку «Сміття сортувати-світ рятувати». В цьому випуску у Вас є унікальна можливість долучитись до шанувальників творчості талоновитої письменниці.

Далеко від людей, серед поля, жив собі робот Треш. Був він огидний і злий. Його не любили та з ним не товаришували-його всі боялися. Одного разу з'явився робот Треш в місті Чистюлькіно, бо люди почали кидати повз урн і контейнерів різне сміття: пакети, газети, залишки їжі, бите скло та металобрухт. Треш дуже пишався тим, що його володіння всюди: у кожному будинку й подвір'ї. «Ті, хто сміття кидає, Трешу «сил» додає», - пишався робот. Деякі люди скрізь залишають після себе сміття: фантики від цукерок та морозива, п'ють воду та соки й кидають пластикові пляшки, а битого скла скільки залишають! Треш тільки радіє цьому. Через деякий час сміття посеред міста ставало все більше й більше.

Недалеко від Чистюлькіна жив Сміттебой-герой, який дуже любив чистоту й радив людям, завжди піклуватися про своє місто. Але вони не прислухалися до героя. Таким чином, сміття в Чистюлькіному стала сила-силенна, а невдовзі з'явився й робот Треш. І діти, і дорослі були налякані: «Треш захопив наше місто! Треба щось робити!» Вирішили всі разом кликати на поміч Сміттебоя-героя, що мешкав у селищі Переробкіно.

Сміттебой миттєво приїхав до міста й дуже засмутився: у всюди обгортки від цукерок та морозива, використаний папір, пластмасові стаканчики та пляшки, бите скло навкруги та гори металобрухту....

«Одному мені не врятувати місто!- і вирішив покликати своїх помічників: Чистоту, Охайність, Порядок.-Друзі, ви бачите, що наробили люди! Місто в полоні Треша! Допоможемо їм та наведемо лад. Позбавимо Чистюлькіно від сміття-проженемо Треша!». Узялися помічники Чистота, Охайність та Порядок разом з Сміттебоям-героєм наводити лад: узяли мітли, граблі, пакети для сміття та почали прибирати. Робота в них кипіла: «Ми бруд подолаємо- чистоті допомагаємо», - приспівували помічники.

Хто охайний, той сміється.
Все йому в житті вдається.
Хто живе в смітті — сумує,
Над проблемами мудрує.

Що йому з сміттям робити,
Де йому сміття подіти?

Хочу зразу вам сказати:

«Сміття треба сортувати!

Хто сортує, той не плаче.

Жде його в житті удача.
Сортувать сміття — прекрасно,

Здорово й так сучасно!

Відсортоване сміття –

Дуже добре для життя,

Переробимо цей треш-

Наше місто буде фреш!

Побачив робот Треш, що Чистота, Охайність та Порядок ідуть містом: «Скоріш, Треше, схаменись, краще з нами не борись!»

Шокований Треш як закричить: «Ой! Не чіпайте мене! Віддайте моє багатство». Охайність, Чистота і Порядок глянули суворо та погрозово. «Рятуйся, хто може!- шкурнув з міста робот Треш, примовляючи:-Ну, нічого, я знайду собі притулок, сміття ще багато - дочекаюся кращого часу! »

А помічники Сміттебоя-героя прибрали все - у місті стало чисто. Чистота й Охайність почали розбирати сміття, складені в мішки. Чистота сказала: «Це папір - не сміття. Потрібно збирати його окремо, адже з переробленого паперу роблять нові зошити й підручники», - і поклали старі газети, журнали, картон в контейнер для паперу.

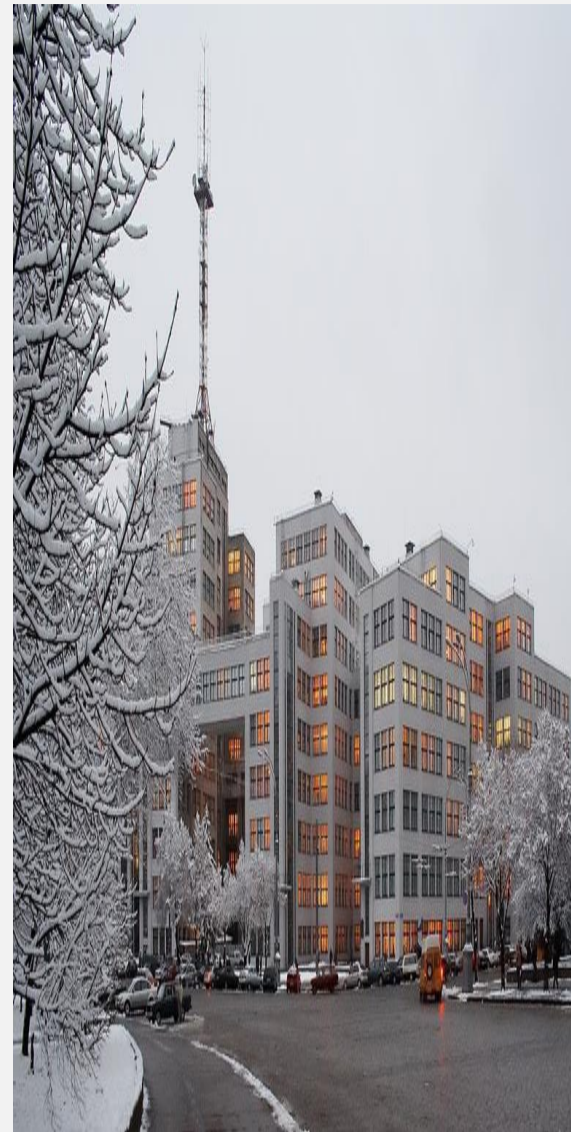
Охайність оголосила: «Залишками їжі нагодуємо птахів і домашніх тварин. Решту недоїдків віднесемо в контейнери для харчових відходів. А скло, порожні баночки й скляний посуд помістимо в контейнер для скла».

Порядок продовжив: «І пластмасові стаканчики й пляшки не будемо викидати, бо з них будуть дітлахам нові іграшки. А металобрухт, який вивезуть на переробку, кинемо в окремий контейнер», - і викинув цей непотріб у сміттєві ящики.

А Сміттебой-герой підвів підсумок: «У природі немає сміття, немає відходів, тож, друзі, вчимося у природи»

Так наш Сміттебой-герой зі своїми помічниками Охайністю, Чистотою й Порядком навели лад у місті, навчили людей сортувати сміття та берегти природні ресурси.

Головка Оля, 4-А клас

«Загадки про ресурсозбереження та енергоефективність»

1. Батарея, яку «годує» сонце. (Сонячна батарея)
2. Крилами махає, а не злітає. (Вітрова електростанція)
3. Ніч на день перетворює. (Електричне освітлення)
4. Уміє «керувати» світлом. (Вимикач)
5. Незримо біжить, яскраво горить. (Струм)
6. Не сонце, а промінь має. (Ліхтарик)
7. Не місяць, а вночі дорогу освітлює (Вуличне освітлення).
8. Як маємо – не цінуємо, вичерпаються – пожалкуємо. (Ресурси)
9. Голки з нитками стоять над полями. (Лінії електропередачі)
10. На стіні контролер сидить, день і ніч рахує. (Лічильник)
11. На трубі він сидить, ні вдень, ні вночі не спить. Точно знає, скільки ми газу вживаєм. (Газовий лічильник)
12. Людей створила – та від них страждає. (Природа)
13. Папір зберемо, до пункту здамо, новий надрукують – дерева врятують. (Макулатура)
14. Вода біжить – світло горить. (Гідроелектростанція)
15. Синя квітка на кухні цвіте. (Газ)
16. Горить, як свічка, та не обпече. (Лампочка)
17. Яскрава чарівниця, схожа на жарптицю (Люстра)
18. Дає енергію, та не їжа. (Паливо)
19. Світить яскраво, та не сонце. (Лампочка)
20. Зігріває та їжу готувати допомагає. (Газ)

Куликов Мирослав, 1-А клас.

Рятуймо Україну від сміття!

Рятуймо Україну від сміття!
Не Україну, то хоча б район!
Бо забирає часточку життя
Розкидане сміття твого й мого.

Якщо ти не байдужий до краси
Лісів і скверів, парків і доріг,
У двері стукай й голосно проси,
Щоб президент в роботі допоміг.

Продукти люди носять
із крамниць
В красивих упаковках кожен
день,
Із целофану і фольги вони,
Непотріб цей нема подіти де.

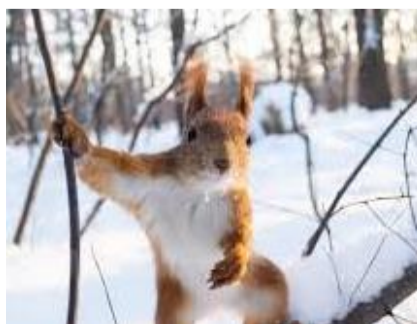
Нема прийомних пунктів
для пляшок,
Макулатури в кожному селі.
Хіба не може влада на замок
Замкнути безкультур'я сили злі?

В дорослих з рота теж летить
сміття,
Колись за це вони платили
штраф,
А зараз, подивись, іде дитя
І в нього матюки вже на устах!

Батьки для діток приклад
подають.
Свобода є: що хочу, те кажу.
Я ж Україну чистою люблю,
Любов до неї в серці бережу.

За чистоту району і села,
І вулиці, де дім і мій стоїть,
Боротись закликаю проти зла,
Що може бути і в душі моїй.

Задля краси майбутнього життя
Брудному оголосимо війну.
Рятуймо Україну від сміття,
Щоб скоро в ньому нам
не потонуть!

Давай будемо природу берегти!

Давай будемо природу берегти!

Я метелика не скривджу – хай летить.

І ялинку не зрубаю – хай стоїть.

Не затопчу мурашинку – хай повзе.

Не зламаю з дуба гілку – хай росте.

Не впущу сміття у річку – хай бурлить.

Із гнізда яйце не скину – хай лежить.

В джерело не пущу камінь – нехай б'є.

В полі жито не столочу – це святе.

Верби посаджу в долині – хай шумлять.

Зерен птахам кину взимку – хай їдять.

Покормлю прибуду-кішку. А як ти?

Давай будемо природу берегти!

Над номером працювали:

Сокол Катя, Мельничук Христина,

Світлична Віолета, Куликов Мирослав, Головка Оля, Бережна Ельвіра, Черненко Олена, Колібихіна Марія.

Редактор: Терехова Оля.
Як нас знайти: Сайт школи:
<http://school137.edu.kh.ua>

<https://www.facebook.com/groups/750762755108904>